

Ureja uredniški
odbor — Glavni
in odg. urednik
Dušan Rebolj —
tel. 20-71, lok.
251 — Tisk in
klišej CP »Go-
renjski tisk«

Sava

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA TOVARNJE GUMIJEVIH IZDELKOV SAVA KRANJ

KRANJ, SOBOTA, 24. JULIJA 1965

LETO IV. — 20. STEVILKA

Vsaj zase delajmo dobro

Pri naših strojih in prešah imamo veliko tesnil, ki jih izdelujemo sami. Pogledimo malo podrobneje nekatere teh izdelkov in videli bomo njihov učinek in kvaliteto.

Ustavimo se v stiskarni, kjer tesnila vulkanizirajo in veliko tudi sami porabijo. Vsaka stiskalnica ima najrazličnejše tesnilke, ene so za olje, druge za vodo itd. Pred desetimi leti so se le-te menjavale enkrat tedensko, in to ob nedeljah, ko je vse ostalo stalo. Zagotovljeno je bilo, da bodo tesnila tudi vzdržala šest dni. Le redkokdaj se je zgodilo, da so morali med tednom katero zamenjati. Zavedati se moramo, da se okrog menjave nekaterih zamudimo tudi po nekaj ur. Stiskalnice so tako cel teden obratovale brez zastojev. A oglejmo si sliko sedaj! Dežurnega ključavničarja kličejo od ene stiskalnice do druge in vsepovsod mora menjati tesnila. Zastoji so veliki, če pomislimo, da nekatere vzdržijo le kakšno izmeno. Smatram, da bi sedaj, ko je šel razvoj naprej, morale vzdržati vsaj še enkrat toliko.

Velik potrošnik tesnil je tudi pnevmatikarna. Rabijo butilne ventile za ogrevne cevi, butilne bledere in tesnila. Kvalitetno so vsi ti izdelki zelo slabi. Ventili za ogrevanje cevi odpovedo veliko prej kot sama cev in tako jih le 50 odstotno porabimo. Blederi za žične veloplašče moramo tudi na vsaki izmeni menjati, čeravno vemo, da nemški vzdržijo tudi po en teden. Tesnila za preše so nekvalitetna. Če uporabljamo inozemska tesnila, so v uporabi štiri najst dni in obdržijo svojo prvotno obliko, dočim se naša po treh dneh stopijo in pri ponovni zamenjavi je treba še vse očistiti z žično krtačo, da lahko delavec vstavi novo tesnilo.

Smatram, da je to nepravilno in da bi morali sedaj, ko se napoveduje gospodarska reforma, misliti tudi na to. Če izboljšamo samo tesnila, da ne bo tolikšnih zastojev, bomo na ta način veliko pridobili. Stroji bodo obratovali brez zastojev, na katerih bomo lahko proizvajali nemoteno. Koristi od tega bosta imela tovarna in proizvajalec sam.

MIHAEL ČUHALEV

Ali nas bo šele huda neizgoda v valjarni II izučila?

AKTUALNO

V soboto, 10. julija se je v valjarni II pri sekanju kavčuka pripetila smrtna neizgoda. Peter Rakovec, star 25 let, sodelavec v valjarni II, je tragično preminil. Bil je eden najboljših delavcev v valjarni II, zato je vest o nesreči tembolj pretresljivo delovala.

Delovno mesto, na katerem se je Peter ponesrečil, ni bilo njegovo stalno delovno mesto. K sekanju kavčuka je bil razporejen, ker je rednega dela primanjkovalo. Neizkušenost pri tem delu je zahtevala njegovo življenje. Pri tem se vsiljuje vprašanje, ne samo iz pietete do pokojnika, ali je bil nesreče res sam kriv.

Ne želim se spuščati v ugotavljanje, kako se je nesreča zgodila. Rad bi v nekaj besedah opozoril na to, kar je že dolgo predmet neuradnih razprav v našem kolektivu. Gre za vprašanje, koliko so usposobljeni izmenjski delovodje in kako opravljajo svoje delo. Vemo, da so ti prvi, na katere se delavci neposredno obračajo in od katerih pričakujejo pomoč.

V procesu usposabljanja smo do zdaj za te ljudi premalo skrbeli. Iz naslednjega je to jasno

(Nadaljevanje na 4. strani)

Še nekaj o letovanju . . .

Kakor sami vidite, je letošnja letovalna sezona v polnem teku. Za nas, ki delamo na tem področju, prihaja do izraza oziroma se začena organizirati tisti trud, ki ga običajno vložimo med mrtvo sezono v organizacijske priprave za bližajočo se letovalno sezono.

Naj bo že kakorkoli, vendar se mi zdi, da moram v tem sestavku opozoriti na nekatere nepravilnosti. Pojavile so se zaradi subjektivnih gledanj nekaterih naših sodelavcev za trud službe družbenega standarda, ki je v letošnjem letu skušala organizirati res smotno letovanje. Koliko nam je to

Letovalna sezona je na vrhuncu, zato odhaja sedaj vsakih deset dni precejšnje število članov kolektiva na letovanje v naše počitniške domove

(Nadaljevanje na 3. strani)

Cilj gospodarske reforme je tudi ohraniti realne zasluge

- V četrtek, 15. julija smo lahko gledali in poslušali po televiziji razgovor med zveznim sekretarjem za delo Risto Džunovim in reporterjem beogradskega studija. Govorila sta o valorizaciji ali zvišanju osebnih dohodkov glede na bližnjo gospodarsko reformo.
- Razgovor objavljamo v celoti.

VPRAŠANJE: Ali je mogoče že zdaj oceniti, za koliko se bodo po spremembah v odnosih med cenami povečali življenjski stroški in kako bomo osebne dohodke usklajevali s tem povečanjem?

ODGOVOR: Spremembe v odnosih in ravni cen bodo vsekakor vplivale tudi na višino življenjskih stroškov. Spričo sprememb v osnovnih odnosih delitve družbenega proizvoda — spremembe so preračunane tako, da bodo omogočile normalno razvijanje procesa razširjene družbene reprodukcije in da bodo okrepile vlogo neposrednih proizvajalcev v tem procesu — bomo tudi delo vrednotili drugače. Osební dohodki, s katerimi se izraža vrednotenje dela, dobivajo torej pravo ekonomsko vlogo v strukturi cen iz-

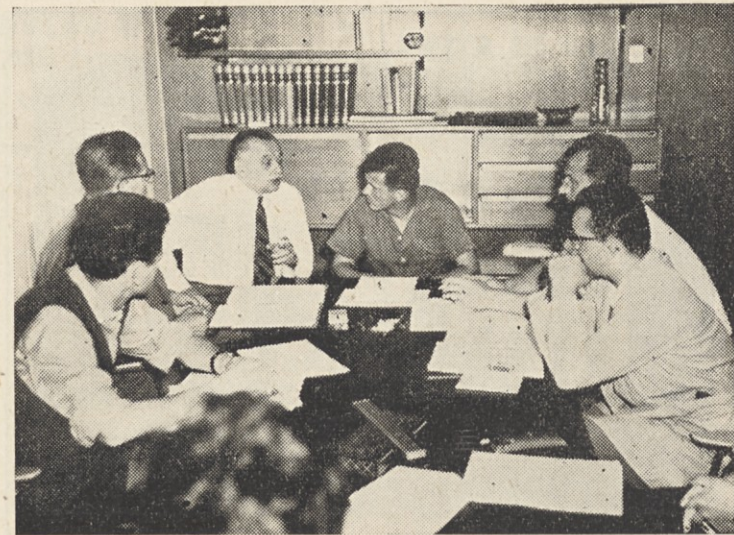
delkov in storitev. Če pogledamo vse vrste delovnih organizacij v celoti tako na področju gospodarstva kot na negospodarskih področjih, bo treba upoštevati te osebne dohodke tudi takrat, kadar bomo vzpostavljali nove odnose med cenami. V tem smislu si mora biti sleherna delovna organizacija na jasnem, kako bo pri tem ustvarjala ali pridobivala dohodek.

Po izdelanih računih, opiraje se na seznam proizvodov in na cenik storitev, na podlagi katerih se določa indeks življenjskih stroškov, ter na temelju novih sprememb v cenah, predvidevamo, da bodo življenjski stroški povprečno za približno 20 odstotkov večji kot pred začetkom izvajanja reforme. To pa je tudi okvir, v katerem

naj bi se razvijale zaželenne spremembe ravni osebnih dohodkov v delovnih organizacijah. Kako bo to, bo odvisno od položaja, v katerem se bodo delovne organizacije iz raznih gospodarskih panog in družbenih dejavnosti znašle po reformi, oziroma od tega, kakšen dohodek bodo imele na voljo v novih razmerah gospodarjenja.

VPRAŠANJE: Ali nam lahko podrobneje pojasnite stališče, ki ga omenjajo v skupščinskih debatah, da namreč ne gre za kompenzacijo življenjskih stroškov, temveč za valorizacijo osebnih dohodkov kot sestavnega dela gospodarske reforme? Kakšne praktične konsekvence bo imelo to stališče za delovne organizacije in kaj bi bil kriterij za takšno povečanje osebnih dohodkov, katero bi bilo v skladu s povečanjem življenjskih stroškov?

ODGOVOR: Predvsem usklajevanje in določanje nove ravni osebnih dohodkov v skladu z no-

Na zadnjih sejah upravnega odbora so prisotni razpravljali o več pomembnih predlogih, ki jih je v ponedeljek, 19. julija obravnaval in sprejel delavski svet podjetja. Sedaj pa pridejo na vrsto razprave o ukrepih, ki jih bomo morali izpeljati zaradi napovedane gospodarske reforme

So norme v sestavljalnici res neprimerne?

V 18. številki našega lista ste lahko zasledili zanimiv članek iz ekonomske enote valjarne II pod naslovom »Norme za sestavljalnico II so neprimerne«. V članku avtor pojasnjuje, da so v sestavljalnici dosegli le komaj 50-odstotni delovni učinek.

Takih in podobnih člankov bi si oddelek za študij dela še želel, da bi se enkrat lahko odkrito pogovorili. Morali pa bi pojasniti, zakaj so dosegli delavci v tej enoti tako nizek odstotek proizvodnje.

S tem bi omogočali vsakemu bralcu, članu kolektiva, priti do jasne slike in pravega zaključka, ko članek do konca prečita.

Oddelek za študij dela ima v tovarni sicer zelo nevhvaležno delo. Meriti čas izdelave vseh izdelkov, ki vplivajo na osebni dohodek, ni ravno preprosto. Tu so važnega pomena tudi desetinke minute. Vse, kar vpliva na osebni dohodek, za kar pravzaprav delamo, pa je zelo občutljiva reč. Zavedajoč se te občutljivosti pa gre vsak snemalec časov iz našega oddelka zaskrbljen, ali mu bo uspelo izvršiti zadano nalogo in predpisati pravilne čase.

Vsi veste, da izdelovalne čase potrjujejo delavski sveti ekonomskih enot. Člani teh delavskih svetov pa vedno vstrajajo, da so ti časi premajhni. To se pokaže pri vseh delavskih svetih ekonomskih enot, če razpravljajo o izdelovalnih časih. Vsekakor pa je to do neke mere razumljivo, kajti vsi se zavedajo, da gre vsako povišanje v njihovo dobro. Tudi čase spreminjajo delavski sveti ekonomskih enot, kateri pa niso vedno objektivni in pravilno postavljeni. Tudi oddelek za študij dela nima nobenega pregleda časov, ko jih spreminjajo, kaj šele kalkulacija za izračun lastne cene ter planerji. Vsi skrivajo še neizkoriščene rezerve. Tako se zgodi, da ima vsak izdelek po več norm, kar pa vsekakor bremeni oddelek za študij dela. Ta nikjer ne dobi podpore!

Ker imamo v oddelku za študij dela tudi analitike, so isti že večkrat delali analizo, kako delajo po delovnih mestih, ali se pri delu poslužujejo tehnoloških postopkov, kako pišejo produktivne liste in koliko časa delajo? Pri vseh teh ugotovitvah pa so našli zani-

mive podatke, ki jim marsikdo ne bi verjel. Kot kaže, bomo morali tudi o tem pisati v eni izmed naslednjih števil. Vsaka nepravilnost pa gre vsekakor na račun ostalih sodelavcev, kar jasno zmanjša osebni dohodek in vsakdo najde rešitev samo v popraviljanju izdelovalnih časov.

In zakaj ne dosežejo 100-odstotnih učinkov v sestavljalnici obrata II? Oddelek za študij dela je že pred novim letom iskal potrebne izdelovalne čase za sestavljalnico kot tudi za ostala delovna mesta v ekonomski enoti valjarne II. Ko smo dobljene čase dali ekonomski enoti v pregled, jih je ta enostavno odklonila rekoč, da so nedosegljivi. Za to je oddelek delal podrobnejšo analizo o njihovem doseženem delu v času enega dne. Kontrolo časov smo vršili na vseh delovnih mestih sestavljalnice obrata II, in sicer:

- sestava po recepturi A
- sestava po recepturi B
- sestava po recepturi C
- sestava po recepturi D

(Nadaljevanje na 2. strani)

Na rob!

Pare je ravno prav!

V 16. številki našega časopisa smo objavili v rubriki Na rob zapis: »Preveč ali premalo pare?« V njem smo zastavili vprašanje, ali ni morda škoda izpuščati odvečno paro na prosto. Odgovor nam je poslal minuli teden Lovro Markun, diplomirani strojni inženir — vođa ekonomske enote energetske. Pravi takole:

V kotlarni obrata I segrevamo napajalno vodo na približno 100 stopinj Celzija zaradi odvajanja plinov (kisika). Z odvajanjem plinov pa uhaja na prosto tudi nekaj pare. Prav tak primer imamo pri prešah za vodo in moped plašče. S paro se ogrevajo bledersi, pri čemer se ta ne ohladi toliko, da bi se zgostila. Ti in še drugi primeri uhajanja pare na prosto pa ne pomenijo, da jo je preveč in da zaradi nje razmetujemo denar.

Neizkoriščeno paro bi puščali na prosto le, če bi bila poraba celotnega obrata manjša od proizvedene pare v kotlu. Takrat bi iz kotla uhajala para direktno na prosto in bi bila neizkoriščena. Vendar proizvodnje le-te v kotlu uravnavamo oziroma prilagajamo spremenljivi porabi pare v obratu. Poraba pare vseh koristnikov obrata narekuje količinsko proizvodnjo pare v kotlu.

LOVRO MARKUN
diplomirani strojni inženir

(Nadaljevanje na 2. strani)

▲ V temle domu v Trebiji je bil pred tremi tedni za člane našega delavskega sveta trodnevni seminar, žal pa nam niti eden izmed več kot petdesetih udeležencev ni mogel napisati prispevka o tem, kaj zanimivega so zvedeli na njem

So norme v sestavljalnici res neprimerne?

AKTUALNO

(Nadaljevanje s 1. strani)
Pri recepturi A (tehtanje belih polnil) je zaposlen en delavec na izmenjo. V času našega snemanja ni delal popoln delovni čas, niti se ni normalno trudil pri izvrševanju svojih del. Lahko bi ga ocenili, da je delal le z 90-odstotno zmogljivostjo. Sestavil je 129 zmesi v 388 minutah, to je 3 NM/zmes. Pri tem ni računanih 90-odstotno odlaganje, kar znaša 2,7 NM/zmes ter ostalih 42 minut, ko ni delal. Čas pa smo dali 2,5 NM/zmes.

Glede na te ugotovitve smo jim predlagali, naj delavec pri tehtanju dela z večjo pozornostjo, tako da ne bo imel večji čas kot pa je potreben. Skoro pri vsakokratnem tehtanju je delavec prekomerno dodajal polnila, jih odzval in zopet dodajal, kar pa bistveno vpliva na izdelovalni čas. Prazne in pokvarjene papirnate vrečke bi lahko odstranjeval pomožni delavec recepture C. Organizacijsko je treba delovno mesto urediti in polnila postaviti na določena mesta, da se bo s tem zmanjšal transport delavca (hoja od polnila do tehtnice in obratno).

Pri recepturi B (tehtanje pospeševalcev, ohranjevalcev in trdih mehčil) sta zaposleni dve delavki. Dnevno morata sestaviti od 380—395 zmesi. To je približno 780 minut; za sestavo ene zmesi je oddelek za študij dela predpisal 2 NM/zmes. Ugotovili smo, da ena delavka dnevno izgubi 40 do 45 minut s prebiranjem praznih papirnatih vrečk, da loči slabe, dobre pa vloži zopet za ponovno uporabo. To delo pa bi lahko opravljala čistilka in tako bi delavka pridobila ta čas za tehtanje kemikalij. Za hitrejše in varnejše delo z večjim številom natehtanih vrečk ene kemikalije bi bilo potrebno naročiti pločevinato posodo v velikosti 900 × 500 × 100 milimetrov z ročaji. To bi ji omogočilo lažje postavljanje na sodove in v slučaju, da se vrečka prevrne, se ne bi kemikalije stresle po tleh ali celo v drugo kemikalijo. Nabavna služba pa naj bi naročala vrečke, ki imajo ravno

spodnjo površino. S temi vrečkami se namreč delo bolje opravlja.

Pri recepturi C (tehtanje kavčuka in bechev) je zaposlen po en delavec, ki ima občasno tudi pomožnega delavca. Ugotovili smo, da je v času snemanja sestavil 140 zmesi v 337 minutah ali 2,4 NM/zmes. Delavec je imel na razpolago še približno 65 NM za sestavljanje zmesi, v kolikor bi bilo to potrebno. Izdelovalni čas za sestavo zmesi po tej recepturi pa je 2,4 NM/zmes brez bechev, ker jih tehta samo občasno. Pri analizi delovnega mesta smo ugotovili, da bi morali imeti večje število nožev, ki bi delavca omogočili, da ne bi bilo potrebno tako pogosto ročno brušenje. Tako bi jih imel nekaj v uporabi, nekaj pa na brušenju. Posoda, v kateri je voda in nož, je kovinska, kar pa ne vpliva pozitivno na ostrino noža. Nujno bi jo bilo treba prepleči z gumo. Masticiran kavčuk ali buna ima obliko rolc. Te pa so prevelike in naložene druga na drugo. Zato se tudi drže skupaj, predvsem buna. Da bi jo preprečili, je nujno, da delamo kavčuk v manjših rolc, rolce bune pa nalagamo hladne na voz, jih dobro oprati s smukcem in dati med vrste polivinil bune KBS. Naložene vozove rolc bune ne smemo puščati pri vulkanizacijskem kotlu oziroma kotlu za mehčanje bune, ampak odpeljati v ekspedit, kjer ni tolikšne vročine. Trganje teh rolc zelo povečuje čas izdelave. Zaradi tega je pomožni delavec tudi zaposlen.

Verižna naprava za transport vozičkov od mikserjev v sestavljalnico je pokvarjena. Pri reševanju okvare se delavec zamudi do 15 minut enkrat. Vse to pa znatno vpliva na izdelovalne čase.

Pri recepturi D (tehtanje olj) je zaposlen en delavec na izmenjo. Na tem delovnem mestu pa predvsem primanjkuje posod za tehtanje olj. Le z nekaj posodami več bi že delno rešili problem. Tudi grelna miza je za gretje olj premajhna. Tako mora delavec vse olje prej porabiti, da sod lahko zamenja. Za to ima olje manjšo viskoznost in počasneje teče iz soda. Izpraznjene posode, ki jih izprazni pri mikserjih, bi lahko transportirali z vozički nazaj, ne pa, da hodi delavec ponje. Seveda jih pa tudi nesti ne more toliko naenkrat.

Če bi ekonomska enota odpravila vse te pomanjkljivosti, ki so navedene, bi na vseh delovnih mestih 100-odstotni učinek še presegali. To so samo organizacijski ukrepi, s katerimi se pa oddelek še ne more ukvarjati, saj imamo tekočega dela dovolj. Seveda pa bi morali z nami sodelovati vsi, ne pa, da je ravno obratno, da ne dobimo vedno pravih podatkov, ampak jih moramo sami iskati, kar tudi vzame ogromno časa. Pa tudi nemogoče je res urediti delo kar na »oko«, saj bi porabili za to več časa in smotrnega študija, če bi hoteli, da bi sestavljalnica res delala organizirano.

BIRO ZA
STUDIJSKE DELA

Pišejo nam iz JLA

Pred dnevi smo dobili pismo našega vojaka Janeza Florjančiča, ki nam je poslal tudi rešeno križanko. Takole piše:

Spoštovani urednik!

Tudi jaz sem se potrudil in rešil vašo nagradno križanko. V upanju, da je rešena pravilno, upam še, da se mi bo nasmehnila sreča in mi prisodila še kakšno nagrado.

Ob tej priložnosti se vam moram zahvaliti za to, ker mi list »Savo« redno pošiljate. Doslej sem vse številke časopisa v redu prejel in upam, da bo tako tudi v bodoče.

Lepo te pozdravlja vojak

Florjančič Janez
V. p. 9935/10
Titove Učice
SRBIJA

Cilj gospodarske reforme je tudi ohraniti realne zasluške

(Nadaljevanje s 1. strani)

pravi, da je treba izhajati iz tega, da je z realnimi osebnimi dohodki in z osebno potrošnjo nasploh treba računati tudi kot s kategorijo gospodarskega razvoja, kot z elementom, ki stimulira ta razvoj in spodbuja produktivnost dela.

Pri določanju kriterijev, po katerih se bodo ravnale gospodarske organizacije, je mimo že podanih postavk pomembno to, da si v celoti prizadevamo, da stimulativni odnosi in raven osebnih dohodkov ne bodo moteni z enostranskim izvajanjem te politike ohranjanja realnega standarda v zvezi s povečanjem cen. To se pravi, da morajo opredeliti svojo politiko, določiti merila v notranji delitvi dohodka in v tem pogledu v celoti računati s tem, da bodo odnosi takšni, da bodo spodbujali k večjemu uspehu.

VPRAŠANJE: Ali je upravičeno mnenje, ki ga je tu in tam slišati v javnosti, da se bodo dejavnosti zunaj gospodarstva — družbene službe, administracija, banke, zbornice in druge — morda znašle v položaju, da bodo avtomatično povečale osebni dohodek?

ODGOVOR: Javnost o tem zares govori, in ne brez razloga, kajti tudi v prejšnjem razdobju so bili primeri, da pri spremembah pogojev poslovanja gospodarskih organizacij niso postavili ostrejših družbenih zahtev po učinkovitejšem delu delovnih organizacij v drugih dejavnostih zunaj gospodarstva. Zdaj je splošna zahteva, ki so jo izrazili tudi na II. plenumu CK ZKJ, da je treba tokrat dosledno proučevati produktivnost dela v vseh vrstah delovnih organizacij, bodisi da gre za gospodarstvo ali za negospodarske dejavnosti. Seveda pa produktivnosti dela ni mogoče meriti v vseh delovnih organizacijah enako. Splošno pojmovanje je, da smo zelo lagodni pri oblikovanju stroškov poslovanja delovnih organizacij na področju družbenih dejavnosti in da ne vztrajamo dovolj pri racionalni uporabi sredstev, ki jih le-te imajo na voljo. Precej podlage je za sklep,

da obstajajo velike rezerve v poslovanju na primer zdravstvenih organizacij ali organov uprave. Z učinkovitejšim delom v njih, pa tudi z zmanjšanjem števila zaposlenih, je potrebno poleg drugega doseči, da se bo del strokovnih kadrov iz uprave preselil v gospodarske organizacije.

Tako bi tudi dejavnosti zunaj gospodarstva bile vključene v splošna prizadevanja za stabilizacijo gospodarskih gibanj in intenziviranje poslovanja v vseh delovnih organizacijah zunaj gospodarstva.

VPRAŠANJE: Kako bomo v valorizacijo osebnih dohodkov poleg tega, da bomo ohranili standard zaposlenih, zavarovali standard družin, zlasti tistih z več otroki? In kaj bo s pokojninami?

ODGOVOR: Rešitve, ki jih zdaj predlagajo zvezni skupščini, izhajajo iz tega, da bi te družine zavarovali z ustreznim povečanjem otroških doklad, zlasti tiste družine, ki nimajo drugih virov dohoda, iz katerih se oblikuje družinski proračun. To je pravzaprav tako imenovana prva kategorija v cenzusu za določanje ravni in višine otroških doklad. Na tej relaciji nam bo uspelo, da ne bi prizadeli odnose v delitvi osebnih dohodkov, da bomo ustrezno zavarovali družine v celoti.

Glede upokoјencev je po določbah zakona o pokojninskem zava-

rovanju — zakon smo prejeli tudi z namenom, da bi odpravili zaostajanje pokojnin — predvidena revalorizacija pokojnin v skladu z življenjskimi stroški.

V skladu s pokojninskim zakonom bodo republiške skupnosti socialnega zavarovanja sprejele odloke za proporcionalno povečanje pokojnin, vendar v mejah splošnega povečanja življenjskih stroškov, upoštevajoč pri tem zlasti upokoјence, ki prejemaajo zaščitni pokojninski dodatek.

VPRAŠANJE: Kaj naj ukrepejo tiste delovne organizacije, ki nemara ne bodo mogle povečati osebnih dohodkov, četudi bodo narasli življenjski stroški?

ODGOVOR: Takšne delovne organizacije bodo morale zlasti temeljito analizirati razmere, v katerih so doslej poslovale. Njihovih težav niso zmeraj povzročili samo objektivni pogoji gospodarjenja. Poleg tega se bodo mnoge organizacije, ki so imele pri poslovanju težave, na podlagi novih cen avtomatično izmotale iz takšnega položaja. Tudi one se bodo prav tako morale z vrsto ukrepov otresti težav, ki so jih imele doslej.

Sicer pa bi rad na koncu poudaril, da sem v tem trenutku optimist in da sem prepričan, da bodo delovne organizacije nasploh premagale težave, na katere bodo naleteli pri izvajanju ukrepov v sklopu gospodarske reforme.

iz
srednih
kolektivov

Tito je obiskal poplavljeni Vukovar

Predsednik republike Josip Broz Tito je 4. julija letos obiskal Vukovar, mesto, v katerem se nahaja tudi gumarski kombinat gume in obutve »Borovo«. Na vukovar-

ski postaji so ga pristrčno pozdravili domačini. Sprejel ga je predsednik občinske skupščine Vukovara »tovariš Marko Koprtla. Takoj po pozdravu se je Tito s svojim spremstvom odpravil k poplavljenemu kraju Priljevu. Tam v pretežni večini stanujejo delavci iz »Borova« in vukovarske tekstilne industrije. Tod so pred nedavnim zgrajeni domovi, ki jih je močno poškodovala poplava.

Tovariš Tito se je zanimal kako in kje živijo tisti, ki jih je voda pregnala iz domov. Vsi, ki jih je prizadela poplava, prebivajo začasno pod šotori, veliko pa jih je odšlo k svojcem in prijateljem.

Skupaj s soprogo Jovanko in tovariši Petrom Stambolićem, Mirom Spiljakom, Ivanom Krajičcem in Marijanom Cvetkovićem je predsednik republike kasneje napotil na ogled poplavljenega mesta. Zanimal se je za zgodovinska poslopja Delavskega doma, za število poplavljenih ulic in objektov, kakor tudi za ukrepe, s katerimi bi mesto s svojo okolico čimbolje ubranili pred nadaljnjimi elementarnimi nesrečami.

Predno se je tovariš Tito poslovil od Vukovarčanov jim je še dejal, naj se z vsemi silami bore proti izbruhu epidemije, zaradi česar je treba podvzeti vse preventivne ukrepe. Hkrati pa jim je dejal, naj strogo pazijo, da ljudje ne bi bili lačni.

Ugoden vlr dohodkov se ponuja upokoјencem

Vsem upokoјencem — članom našega kolektiva — sporočamo, da imajo lepo priložnost za zaslužek. V novem obratu za izdelavo žilodrnih zidakov, ki ga je organizirala naša stanovanjska zadruga, bi potrebovali nekaj pomočnikov za lažja fizična dela. Zato vabimo vse zainteresente, da se čimprej oglasijo pri upravniku stanovanjske zadruge Petru Žigantu v organizacijsko-kadrovski službi!

Porazna bilanca elementarnih nesreč v naši državi

Beograd, 11. julija. Donava in njeni pritoki so se začeli umirjati in nevarnost nadaljnjih poplav nehava. Posledice poplav v ravninskih predelih dežele in poplav v mesecu maju v Srbiji ter Bosni so zelo težke in potrebno bo precej časa in naporov, da jih bomo vsaj deloma ublažili.

Tako so samo v zadnjih 10 mesecih elementarne nesreče v naši deželi napravile škodo, ki jo cenijo na okrog 400 milijard dinarjev. Ko bodo zbrani končni podatki o škodi zaradi poplav v Vojvodini in Slavoniji, bo ta znesek zagotovo še večji.

Po še nepopolnih podatkih ocenjujejo škodo pri poplavih

in nedavnih nevihtah s točo na več kot 240 milijard dinarjev. Škoda bo najbrž še večja, ker se vode v Vojvodini, Slavoniji in Baranji še niso umaknile v svoje struge. Razen tega je treba upoštevati, da so bile prve ocene škode precej skromne. V omenjeni znesek škode ni vračunana vrednost uničenega pohištva in druge opreme in prav tako ni ocenjevana škoda, ki bo nastala v nekaterih gospodarskih organizacijah v poplavljenih krajih zaradi zastoja v proizvodnji.

Pri tej nepopolni bilanci škode zaradi letošnjih naravnih nesreč moramo tudi upoštevati, da so pred šestimi meseci zaradi katastrofalnih poplav bili prizadeti Zagreb, nekateri kraji v Hrvatski in Sloveniji in da tudi tam posledice še niso povsem odstranjene. V teh krajih je bilo škode za 156 milijard dinarjev.

To je še en posnetek s slavnostne seje delavskega sveta podjetja januarja letos, ko smo praznovali 15. obletnico izvolitve prvega takega organa upravljanja v našem podjetju. Prihodnji teden pa boste prejeli tudi brošuro, ki je posvečena temu jubileju

Kakšni so učni uspehi na poklicni šoli?

V šolskem letu 1964/65 je bil pouk organiziran v dveh izmenah — prvi in drugi letnik. V vsakem letniku sta bila po dva razreda, ki sta med seboj tekmovala v učnem uspehu. Prikazujemo tabele, iz katere je razvidno, kakšen učni uspeh je bil dosežen.

Po končanem pouku so učenci drugega letnika opravljali še izpite in s tem zaključili šolanje na poklicni gumarski šoli. K zaključnim izpitom je bilo prijavljenih skupno 23 kandidatov, to je tisti, ki so uspešno opravili drugi razred. Uspeh pri zaključnem izpitu je bil naslednji:

Učenci so izpite opravljali od 19. do 30. junija. Zaključni izpiti pa so obsegali:

- seminarsko nalogo s poklicnega področja
- praktični izpit z zagovorom
- pismeni in ustni izpit iz slovenskega jezika
- zagovor seminarske naloge

Pri zaključnem izpitu so učenci pokazali primerno znanje. Posebno pa se je odlikoval Franc Pavlin, ki je izpit opravil z odličnim uspehom.

Če bi na kratko pregledali celoten učni uspeh, potem vseka-

kor učno osebje in delovni kolektiv ne moreta biti povsem zadovoljna, prav tako pa ne tudi učenci sami. Vzrokov za tak uspeh je več in jih ne nameravam sedaj obravnavati. Omenil bi samo enega in verjetno glavnega, to je premajhno prizadevnost, voljo in interes do šolskega dela. Zdi se mi, da primanjkuje osebnega ponosa in odgovornosti do samega sebe in delovnega kolektiva, ki omogoča šolanje in pridobitev primernega poklica.

JOŽE KOCIJAN —
upravnika PGS

izmena		število učencev			ponav-		izdelali					niso izdelali				srednja	
razred		m	ž	skupaj	ljalci	odl.	pd.	d.	zd.	skupaj	%	1	2	3	skupaj	%	ocena
I.	1. a	13	6	19	—	—	1	12	1	14	73,7	3	2	—	5	26,3	3,00
	1. b	14	4	18	3	—	3	4	4	11	61,1	2	5	—	7	38,9	2,61
	skupaj	27	10	37	3	—	4	16	5	25	67,6	5	7	—	12	32,4	2,80
II.	2. a	13	4	17	—	—	4	6	—	10	58,8	4	2	1	7	41,2	2,96
	2. b	14	8	22	—	—	3	8	2	13	59,1	5	4	—	9	40,2	3,—
	skupaj	27	12	39	—	—	7	14	2	23	58,9	9	6	1	16	41,0	2,99
Skupaj		54	22	76	3	—	11	30	7	48	63,2	14	13	1	28	36,8	2,90

Takle parkirni prostor ob novi tehnični hali nam ne more biti v ponos!

Kako pišemo akademske naslove

Nekaj mesecev je od tega, ko se je podelila javna razprava o tem, ali naj uporabljamo doktorske naslove za zdravnike. Zakon, ki je izšel leta 1963, točno določa kako imenujemo akademske stopnje in strokovne naslove pri pisanju. V praksi pa se tega ne držimo.

Za uveljavitev tega zakona se predvsem zavzemajo tisti fakultetno izobraženi, ki tudi poprej niso dobili zvenečih imen, vsi drugi pa se tem titulam ne odreka. Celotno tisto, ki so pridobili naziv I. stopnje visokošolskega študija in celo v letih 1964 in 1965 uporabljajo v praksi akademski naslov.

Nenotno pisanje teh naslovov marsikdaj povzroča neprijetnosti. Marsikdo se akademskega naslova oklepa zaradi avtoritete, marsikdo zaradi razlik do ostalih sodelavcev, največ pa zato, ker enostavno, po človeški miselnosti kot takšni, več veljajo. Po drugi strani pa tisti, ki so končali ekonomsko fakulteto ali filozofsko, ne zahtevajo za sebe akademskih nazivov, rečemo jim enostavno tovariš ta in ta.

Dokler pa še uporabljamo naslove, pa je potrebno, da jih vsaj pišemo pravilno.

Pri nas največkrat vidimo takole napisano:

Ornik ing. Miha. Pravilno bi bilo: Miha Ornik, diplomiran kemijski inženir ali okrajšano dipl. ing. kemije. Žal to ni samo pri nas. Tudi dopisi, celo nekateri uradni akti vsebujejo takšen način pisanja.

Ornik ing. Miha pa je dovoljen pisati samo v seznamih zaradi stilnega izgleda, v vseh drugih primerih pa kot je zgoraj opisano.

Po »Delu«

Še nekaj o letovanju . . .

(Nadaljevanje s 1. strani)

Kakor veste, smo v letošnjem letu najeli določene letovalne kapacitete pri počitniški skupnosti Ljubljana-Siška v Vodichah pri Šibeniku. Te smo plačali vnaprej ne glede na to, če jih koristimo ali ne. Zato smo tudi vzeli minimalno število sob, šest dvoposteljnih in štiri triposteljne. Tako smo se odločili zato, ker nas je vodilo dejstvo, da moramo tudi v letovalni politiki uveljaviti neko stabilizacijo in organizirati poslovanje ter izkoriščanje počitniških domov skozi celo letovalno sezono, to je štiri mesece, ne pa samo dva meseca.

V letošnjem letu smo uvedli novost pri razporejanju in sprejemanju prijav za letovanje. Že do 1. junija smo naredili točen razpored letovalcev po času, ki so ga sami vpisali v prijavnice za letovanje. Prijave smo sprejemali toliko časa, dokler niso bila zasedena vsa razpoložljiva mesta tako v našem počitniškem domu v Crikvenici kakor tudi v Vodichah. Razpored za celo letovalno sezono smo naredili zato, da ne bi bilo potem negodovanja in razočaranj, če kdo ne bi mogel letovati

v času, za katerega se je prijavil in je nanj zagotovo računal. Žal pa je precejšen del letovalcev stalno hotelo spreminjati termine letovanja, čestokrat iz neupravičenih razlogov ali celo iz kapric posameznikov.

Mnenja smo, da smo naredili s tem veliko uslugo večini naših sodelavcev, čeprav nam je bila s tem naložena še večja skrb za smotrno izkoriščanje letovalnih kapacitet. Ko smo potrdili rezervacijo določenega števila ležišč, smo s tem prevzeli tudi materialno odgovornost; ali če se drugače izrazim, najeta ležišča je bilo treba plačati ne glede na to, če so izkoriščena ali ne.

Večina tistih letovalcev, ki so nekaj dni pred določenim začetkom letovanja tega odpovedali, je navajala vse mogoče razloge, ki so bili velikokrat iz trte zviti. Zato se kar samo od sebe postavlja vprašanje, kdo naj poravnata tako povzročeno škodo naši počitniški skupnosti? Sam letovalec ali matično podjetje? Mnenja smo, da bi to moral povrniti stroške za rezervacijo prenočišča in tudi del stroškov, ki nastanejo v zvezi s poslovanjem doma, letovalec sam.

Vprašujemo se, zakaj bi moral kolektiv, ki nima nobenega vpliva in zadržka, da nekdo koristi ali ne koristi dopust v določenem terminu, poravnati tak račun za neizkoriščene letovalne kapacitete iz sredstev, ki so namenjene za osebne dohodke?

Če bomo hoteli v prihodnjem letu zopet zagovarjati letovanje po istem postopku kakor letos, se bomo morali zaradi peščice ljudi, ki misli, da nam je v podjetju dovoljeno počenjati karkoli, morali odločiti drugače. Vsakdo bo moral že ob prijavi vplačati celoten znesek za zagotovljeno rezervacijo ter se tako zavezati, da bo sam utrpel stroške za rezervacijo, če na letovanje ne bo mogel.

Ker so v večini primerov krivi za odpovedi letovanja prijavljeni sami, se sprašujem, zakaj bi moral potem kolektiv trpeti stroške neizkoriščenih letovalnih kapacitet, ko pa pri vsej stvari ni kriv za to?

Toliko o samem letovanju! Posebej pa bom obravnaval nekatere bolj kričeče probleme in medsebojne odnose v naslednji številki našega lista!

PETER ŽIGANTE

Petra ni več med nami

V soboto, 10. julija zjutraj je v kolektivu odjeknila žalostna vest, da se je pri delu smrtno ponesrečil naš vestni sodelavec Peter RAKOVEC.

Peter je izhajal iz sedemčlanske kmečke družine. Ker doma ni imel najboljših možnosti za preživljanje, se je po odsluženju kadrovskega roka odločil zaposliti. Pot ga je zanesla k nam, saj ga je veselila gumarska stroka.

V podjetju se je zaposlil 13. januarja 1964 v valjarni II kot pomožni delavec pri trovaljenem kalandru. Upal je, da si v poznejšem času pridobi kvalifikacijo in da bo zmogel opravljati tudi bolj odgovorna dela.

Petru to ni bilo namenjeno. Usodnega dne je zaradi pomanjkanja dela delal, kot večkrat poprej, na drugem delovnem mestu. Sekal je kavčuk. Pri tem mu je kavčukovo balo vrglo v glavo in ga ubilo.

Peter je bil discipliniran delavec. Med sodelavci tovariški in priljubljen, zato ga bomo še bolj pogrešali. Še večjo bol pa je Petrova smrt prizadela njegovemu očetu, bratom in sestram, katerim izrekamo iskreno sožalje.

Šanja pa je odgovarjal Pavel Gantar. Med navzočimi so izbrali za predsednika Franca Mertelja, tajnika je Franca Markun, blagajnik pa Beba Brunscole. Na sestanku je bilo le 27 članov te nove sindikalne podružnice, tako da so morali za volitve sklicati ponovni sestanek, katerega se je udeležilo 50 članov. Od vodij teh služb se sestanka ni udeležil nihče, šele naslednji dan so bili nekateri izmed njih navzoči.

PAVEL GANTAR

Teško je izpolnjevati obveznosti

V času primanjkovanja reprodukcijskega materiala je bilo težko izpolnjevati plan ekonomske enote kakor tudi celoten plan. V ekonomski enoti pnevmatikarna I je plan za mesec julij postavljen zelo visoko, ker smo pač pričakovali, da bomo delali z vsemi zmogljivostmi. Toda zgodilo se je ravno obratno.

Ker je primanjkovalo velokoroda za izdelavo velgplaščev z žmulo, smo proizvodnjo popolnoma ustavili. Tukaj smo izgubili približno 3600 kg dnevnega plana, tako da ga sedaj dosegamo le 37 do 40 odstotno. Ljudi smo dali na dopust, sedaj pa bodo morali iti v druge ekonomske enote, ker pač pri nas ni dovolj dela.

S 50 odstotnim učinkom dela delajo tudi vulkanizerji plaščev za samokolnice, ker primanjkuje materiala za kranice. Drugega dela ni in tako bodo tudi ti pri krajsani pri osebnem dohodku, čeravno ni to njihova krivda.

Dva oddelka, ki delata s polno zmogljivostjo, sta konfekcija velozračnic in vulkanizacija velgplaščev z žičnim jedrom. Ta dva oddelka sta namenjena izključno za izvoz in zato se naj ju gleda z drugega stališča kot pa ostale. Trenutno imamo večje naročilo velozračnic za zahodnonemškega kupca.

MIHAEL CUHALEV

Kdo koga ne dohaja

Ze dalj časa se širijo najrazličnejše govorice, da so nekatere službe v svojem razvoju veliko pred ekonomskimi enotami, ki jih ne moremo dohajati. Dobro bi bilo pogledati, če je temu res tako.

Zapadno evropske države izdelujejo avtozračnice kakor tudi velozračnice iz butila. Te so kvalitetnejše in obenem cenejše. Na same surovine ni potrebno čakati toliko časa, ker jih izdelujejo tako rekoč doma. Kavčuk pa prihaja iz bolj oddaljenih krajev in so razne zahude za proizvodnjo lahko usodne.

Pri nas imamo butila dovolj, a iz njega ne moremo proizvajati zračnic. Sedaj se pojavlja vprašanje, kdo koga ne dohaja. Smatram, da bi bilo za naše podjetje veliko bolj rentabilno proizvajati butilne avtozračnice kot pa iz kavčuka. Enak problem je pri proizvodnji velozračnic. Tu so pričeli delati poskuse že pred dvema letoma, a do danes še ni videti nikakršnega uspeha. Zavedati se moramo, da samo za proizvodnjo velozračnic porabimo letno sto tisoč kilogramov kavčuka, ki bi ga lahko nadomestili z butilom.

Problem zase so ogrevne duše ali blederi za vulkanizacijo žičnih veloplaščev. S prešami, ki smo jih dobili meseca januarja, je bilo priloženo nekaj blederev nemške proizvodnje. Vzdržljivost le-teh je veliko večja kot pa naših. Naj navedem samo primerjavo! Bleders nemške proizvodnje vzdrži 1500 pek, dočim naša največ 300. Koliko ima ekonomska enota pri tem izgube pri tolikih menjavah in za koliko je delavec prikrajšan pri osebnem dohodku, nam ni potrebno razlagati. Pri takih malenkostih so skrite tudi tiste notranje rezerve.

Križanka

VODORAVNO:

1. in 6. sodelavca iz razvojne službe, ki obiskujeta I. stopnjo FNT — gumarski oddelek v Kranju, 10. Resnik Lado, 11. nočna prireditelj z ognjem, 13. Mestno upravno poslopje, 15. števec, 16. veletok v Italiji, 17. vrsta nemških avtomobilov, 18. tla, 19. obdobje, 21. moško ime, 22. inicijal ki predsednika delavskega sveta, 23. vzročni veznik, 25. pevski prostor v cerkvi, 26. začetnica imena in priimka enega najboljših gumarskih tehnikov — slušatelj I. stopnje FNT — gumarski oddelek, 30. tole, 31. sodelavec v kemičnem laboratoriju — slušatelj

Zahvala

Pred dnevi nam je tovariš Anton POLAJNAR poslal zahvalo, v kateri se zahvaljuje delavcem skladišča surovin za darilo in organizaciji Zveze borcev za poslano denarno pomoč v času, ko se je ponesrečil na svojem delovnem mestu.

All nas bo šele huda nezgoda v valjarni II izučila?

(Nadaljevanje s 1. strani)
razvidno. Za izmenskega delovodjo zahtevamo srednjo strokovno izobrazbo. Tako je teoretično! Praktično pa je struktura njihove izobrazbe naslednja:

- nedokončana I. stopnja visoke šole 1 ali 3,4 odstotka
- tehniška gumarska šola 5 ali 17,2 odstotka
- industrijska gumarska šola 3 ali 10,3 odstotka
- visokokvalificirani delavci 7 ali 24,1 odstotka
- kvalificirani delavci 9 ali 31 odstotka
- polkvalificirani delavci 4 ali 13,8 odstotka

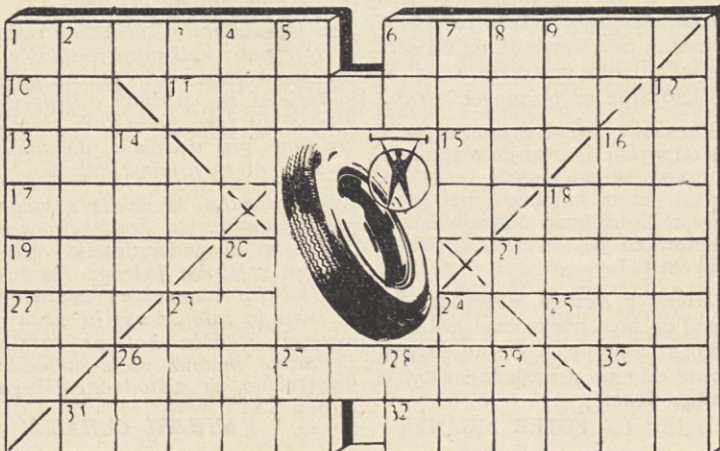
Po sprejeti organizacijski shemi in kategorizaciji, v kateri so delovna mesta izmenskih delovodij tehniška, imamo torej 20,68 odstotkov ustrezno usposobljenih za delovna mesta izmenskih delovodij in celo 79,31 odstotkov neustrezno usposobljenih.

To je sicer res samo formalna plat. Po drugi strani pa prihaja vse več pritožb sodelavcev iz neposrednih proizvodnih ekonomskih enot na račun delavnosti izmenskih delovodij. Pritožbe se največkrat nanašajo na to, da imajo nekateri izmenski svoje delovno mesto pri vratarju, da jih velikokrat sodelavci ne morejo najti, kadar bi morali pomagati rešiti nek problem in ne na koncu — da jim manjka strokovnega znanja.

TNT — gumarski oddelek, 32. strašilo za otroke;

NAVPIČNO:

1. nerazvito drevo, 2. ostenek lupljenja, 3. samoglasnika, 4. Nacionalna gospodarska skupnost, 5. čijanid, 6. Zveza esperantistov, 7. pameten, 8. svetovna zveza književnikov, 9. arabski žrebec, 12. sodelavec v gumarskem institutu — slušatelj I. stopnje FNT, 14. delavec v pekarni, 16. skupina ljudi, ki na sodišču odloča o kazni obdolženega, 18. igralna karta, 20. en kg, 23. vpiši KFM, 24. tuje žensko ime, 26. Franc Oman, 27. 1. in 15. črka abecede, 28. Dane Bernik, 29. soglasnika iz RIVA.

Potreba po medsebojnem sodelovanju

Prve dni julija so se vršili v Kranju razgovori med predstavniki družbeno-političnih organizacij nekaterih večjih gumarskih podjetij Jugoslavije. Ideja o sklicanju takega foruma je dozorela že v lanskem letu, vendar je zaradi posebnih pogojev dar je zaradi posebnih pogojev, ki so vladali v zadnjem času v gumarski industriji, ni bilo moč uresničiti.

To trodnevno posvetovanje je pokazalo nujnost po takšni in še širši povezavi, saj že prvi stiki kažejo, da imajo gumarska podjetja, ne glede na lego v naši domovini podobne težave. Čeprav je imelo posvetovanje namen izmenjati izkušnje in metode dela v družbeno-političnih organizacijah, so predstavniki poudarili potrebo po zbliževanju in medsebojnem sodelovanju tudi na strokovnem področju, to je specializaciji in delitvi dela, na področju kadrovske problematike, športa in rekreacije, družbenega standarda in drugod.

Zavest, da nosijo subjektivne sile vse večjo odgovornost, je

bila vseskozi v ospredju, saj vsebujejo zaključki določene naloge in dolžnosti za njih uresničitev. Uresničevanje zaključkov VIII. kongresa zahteva združitev progresivnih sil, z drugimi besedami: posamezna podjetja iste stroke ne bodo mogla uspešno opraviti svojih nalog, če ne bodo svojega dela koordinirala, prenašala izkušnje in dosežkov s tehnološkega področja, komercialne politike, uvoza in izvoza. Upravičeno se postavlja vprašanje, ali je potrebno, da ima vsako gumarsko podjetje svojo uvozno in izvozno službo, svoj razvoj, institut in izobraževalni center? Mar ne bi kazalo imeti za vso jugoslovansko industrijo lastno uvozno-izvozno predstavništvo, ki bi skrbelo za kontinuiteto poslovanja in skupno planiranje kadrov? Nujnost po takšnem reševanju pa ima prav gotovo poseben pomen v novih gospodarskih ukrepih in novih delovnih pogojih, v katerih se bodo podjetja kmalu znašla.

ni hotel prijaviti diplomiran tehnik samo zaradi miselnosti vodje tiste ekonomske enote. Pa smo se zamislili ob tem? Besede našega direktorja, da smo zdrav in dober kolektiv, so resnične, toda ne pomenijo, da smo imuni tudi proti parazitom, ki so se in se bodo poskusili vgnezditi med delovne ljudi.

Menim, da ni to samo vprašanje kadrovske službe! Menim, da bi neposredni proizvajalci v svojih samoupravnih organih morali ostreje spregovoriti o tem. To je njihova pravica in dolžnost!

JOŽE STULAR

Obratne nezgode v juniju

V juniju smo zabeležili štiri poškodbe zaradi nezgod. Od teh sta se dve pripetili na poti v službo, ena v pnevmatikarni II in ena v obratu III na Vrhniki.

● N.M. iz obrata III se je poškodovala 1.6. Pri brušenju si je odrgnila desno roko v zapestju. Bolovala je 7 dni.

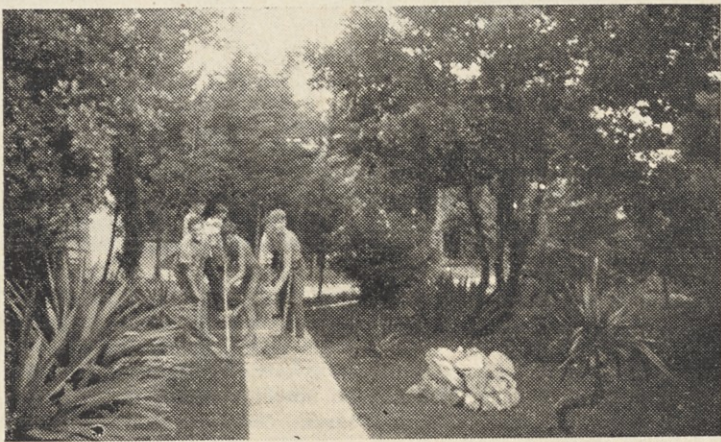
● B.F. iz pnevmatikarne I se je poškodoval 17.6. Ko je šel zjutraj na delo, mu je zaradi mokrih in strmih tal spodrsnilo, pri

Poleg navedenih vprašanj pa je velikega pomena tudi to, da so kolektivi iste stroke medsebojno informirani tako s področja dela, delitve dohodka in življenja. Ugotavljamo, da se med seboj slabo poznamo, da velikokrat rešujemo enake probleme vsak v svojem podjetju na svoj način. Prav je torej, da izmenjamo svoje izkušnje, saj je to prispevek k uspešnejšemu delu in razvoju posameznih kolektivov in vse družbe.

Delamo v družbi in sistemu, ki že kot tak postavlja delovne organizacije v pogoje, v katerih ni ovir za zdravo poslovno sodelovanje in odnose. Ni vzroka za medsebojno nezaupanje, ko pa delitev dela in specializacija ustvarjata ugodne možnosti za uspešen nastop na tržišču.

Žal, to je gotovo, bodo težave v uresničevanju teh zaključkov po posameznih delovnih organizacijah. Ne gre za objektivne težave! Gre za to, da posamezniki še ne vidijo nujnosti takega načina dela in nemalokrat težijo k nekakšni lokalni grandomaniji, ki ne koristi nikomur. To je potrebno tudi zaradi neoperativne vloge družbeno-političnih organizacij, ki se pri svojem delovanju ne omejujejo več na reševanje drobnih vprašanj, temveč sodelujejo tudi pri oblikovanju poslovne politike in se zavzemajo po samoupravnih organih za najboljše rešitve na vseh področjih dela.

JOŽE STULAR

Pred mrtvo sezono še tole

Konec maja smo imeli zadnje ekipno tekmovanje v šahu pred mrtvo sezono. Nastopili smo na pokalnem sindikalnem prvenstvu Kranja. Na tem tekmovanju smo prejšnja leta dosegli prva mesta, dočim smo letos zaradi okrnjenosti ekipe in neresnosti nekaterih igralcev dosegli slabše mesto. Manjkali so namreč trije igralci prve ekipe. Za poraz 1,5:4,5 proti sindikalni ekipi »Tekstilindusa« pa so krivi nekateri igralci, ki so igrali preveč samozavestno in so podcenjevali moč nasprotnika. Pohvale vredna je bila le igra Jožeta Markoviča, ki je igral na prvi deski proti drugokategorni-

ku »Tekstilindusa« in uspel remizirati. Po 0,5 točke sta za ekipo »Save« dosegla še Vreg in Gazvoda.

4. junija se je nekaj naših igralcev udeležilo turnirja za srebrnega konja, ki ga je po več slovenskih mestih organiziral »Ljubljanski dnevnik«. Od 32 nastopajočih se je v finale med dvanajstotico uvrstil tudi naš Gazvoda, ki je zasedel 9. mesto. V uvrstitvi igralcev iz Kranja pa je bil peti.

Teden dni pozneje je bil v »Domu borcev« v Kranju velik brzoturnir v počastitev 20. obletnice revolucije. Nastopilo je pre-

ko 30 najboljših igralcev iz Kranja. Od naših so igrali Požar, Gazvoda, Vreg in Jakobčič. Med prvo dvanajstotico se je od naših uvrstil samo Gazvoda in dosegel 7. mesto.

Kot ste lahko videli iz poročil v tovarniškem časopisu smo bili šahisti to sezono precej aktivni. Udeležili smo se v glavnem vseh tekmovanj v Kranju. Poleg tega pa smo imeli v tovarni več mesečnih brzoturnirjev in treningov. Vendar ugotavljamo, da smo kvalitetno precej nizko. Če bomo še nadalje vestno trenirali in se udeleževali tekmovanj, pa lahko kmalu pričakujemo večje uspehe.

Š A H